

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/87/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115224851
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2115224851.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobkyne: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 44/b, IČO: 35 910 739, zastúpeného spoločnosťou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom: Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: J. Z., nar. X.X.XXXX, adresa B., J. XXX/XX, zastúpenému advokátkou: JUDr. Jana Hreňová, so sídlom Bratislava, Krížna 14, o zaplatenie 2.192,44 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 11C/461/2015-210 zo dňa 3.1.2017, t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu žalobcu zamietol, výrokom II. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovaný má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania a výrokom III. rozhodol, že štát má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 52 ods. 4, § 488, § 489, § 494, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 82 ods. 1 písm. d), ods. 2, 3, 4 zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike (ďalej tiež „ZoE“), § 15 ods. 6 písm. d) zák. č. 142/2000 Z. z. o metrológii, § 17 ods. 3, 6 zák. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch (ďalej tiež „ZoZ“), ako i ust. čl. 15 ods. 1 a 2 a § 209 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že žalobkyňa sa žalobou domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 2.192,44 Eur s príslušenstvom na tom základe, že na odbernom mieste žalovaného - J. XXX/XX, B., dochádzalo v období od 19.4.2013 do 25.2.2014 k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, ktorý odber je podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE považovaný za neoprávnený odber, keď porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (plomby) bolo potvrdené znaleckým posudkom znalca Ing. Petra Lešku a konaním žalovaného vznikla žalobkyňi škoda vo výške 2.192,44 Eur, ktorá bola vyčíslená v súlade s vyhláškou Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu a vyfakturovaná žalovanému faktúrou č. 9000175157 zo dňa 4.4.2014, ktorú žalovaný neuhradil. Ako prvé súd uzavrel, že v prejednávanej veci sa nejedná o spotrebiteľský spor, pretože žalobkyňou uplatnený nárok nemá základ v spotrebiteľskej zmluve, ale ide o nárok na náhradu škody vzniknutej v príčinnej súvislosti s neoprávneným odberom plynu, preto žalovaný v konaní nemá postavenie spotrebiteľa. Ohľadom aktívnej legitímácie žalobcu, súd dospel k záveru, že žalobkyňa je distribútor zemného plynu, je vlastníkom potrubí, cez ktoré sa vedie zemný plyn, ktorý nakupujú dodávatelia zemného plynu, pričom za zemný plyn, ktorý je v sieti, zodpovedá prevádzkovateľ

distribučnej siete. Na zabezpečenie riadneho fungovania siete musí žalobkyňa do siete plyn dodávať, tento predáva dodávateľom, ktorí následne dodávajú plyn na základe zmlúv jednotlivým odberateľom. Pre určenie množstva odobratého plynu sú určujúce údaje z meradla plynu, pričom platí, že ak zanikla platnosť overenia meradla, údaj o množstve odberateľom spotrebovaného plynu, ktorý vykazuje takto poškodené meradlo, nie je možné použiť v obchodnom styku. Množstvo odberateľom spotrebovaného plynu, ktoré vykazuje takéto meradlo, potom nemôže vyfakturovať odberateľovi jeho dodávateľ, pretože dodávatelia platia za distribúciu skutočne odobratého plynu ich odberateľmi v prípade, ak toto bolo zistené meradlom s platným overením. Ak meradlo nemá platné overenie, nejedná sa o plyn, ktorý patrí konkrétnemu dodávateľovi. Nakoľko žalobkyňa mala za to, že zanikla platnosť overenia meradla, z tohto dôvodu žalobkyňa predistribuovala (dopravila) jeho odberateľovi 0 m³ zemného plynu a dodávateľ žalobkyni z toho dôvodu zaplatil sumu 0 eur. Plyn patriaci žalobkyni sa zo siete teda odoberá v tých prípadoch, v ktorých konkrétny konečný odberateľ neodoberá plyn, ktorý patrí jeho zmluvnému dodávateľovi. Keďže plyn bol v rozhodnom období žalovanému skutočne dodávaný, čo nebolo v konaní sporné, a zároveň za toto obdobie za odber plynu nezaplatil svojmu dodávateľovi (SPP, a.s.), nakoľko mu boli preddavky vrátené ako preplatok, súd uzavrel, že škoda (ak vznikla), vznikla práve žalobkyni. Aktívna legitimácia žalobkyne ako prevádzkovateľa distribučnej siete, by potom bola daná v zmysle § 82 ods. 2 ZoE, kde je žalobkyňa uvedená ako jeden zo subjektov oprávnených uplatňovať si náhradu škody v prípade neoprávneného odberu.

3. Na základe vykonaného dokazovania však súd nemal za preukázané tvrdenie žalobkyne, že by na odbernom mieste žalovaného došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, od ktorej skutočnosti odvodzovala žalobkyňa svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému. Uvedenú skutočnosť žalobkyňa preukazovala znaleckým posudkom znalca z odboru Kriminalistika, odvetvie Mechanoskopia, ktorého súčasťou nebola doložka v zmysle § 209 ods. 2 CSP (a síce, že si je znalec vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku), preto súd pri vykonávaní tohto dôkazu nemohol postupovať akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca, ale dokazovanie týmto znaleckým posudkom bolo možné vykonať iba ako listinou, z ktorého dôvodu bol znalec vypočítaný na pojednávaní ako svedok a súd tiež konštatoval, že závery tohto znaleckého posudku je možné podrobiť hodnoteniu aj z hľadiska ich správnosti. Súd uviedol, že ak by znalecký posudok bol doplnený o doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP, odborné závery by nepodliehali hodnoteniu z hľadiska ich správnosti, ale súd by mohol hodnotiť len presvedčivosť posudku, a to pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi. Súkromný znalecký posudok neopätrený doložkou v súlade s § 209 ods. 2 CSP podlieha prísnejšiemu hodnoteniu, a to nielen pokiaľ ide o jeho presvedčivosť, logickosť, ale aj pokiaľ ide o správnosť odborných záverov. Podľa ust. § 17 ods. 6 ZoZ má znalec v časti „posudok“ uviesť opis predmetu znaleckého skúmania a skutočností, na ktoré pri úkone znaleckej činnosti prihliadal a tiež postup, na ktorého základe sa dopracoval k odpovediam na otázky položené zadávateľom a k splneniu ním uložených úloh. Zároveň zákon požaduje, aby celková skladba znaleckého posudku umožňovala preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupov. Medzi stranami sporu pritom nebolo sporné, že na plombe plynomera došlo k odstráneniu obidvoch zaisťovacích prvkov plomby, avšak sporné bolo, kedy k tomuto poškodeniu prišlo.

4. Súd zistil, že v znaleckom posudku predloženom žalobkyňou sa v rámci opisu postupu znalca pri znaleckej činnosti uvádza, že z plynomeru znalec demontoval plastovú plombu číselníka, pričom zistil, že plombu bolo možné demontovať pri použití pomerne malej sily. Ďalej znalec uvádza, že plombu pri demontáži poškodil a že optickým skúmaním povrchu plomby zistil poškodenie - odstránenie obidvoch zaisťovacích prvkov plomby, čo umožňuje jej demontáž pri použití pomerne malej sily. Pretože v danej veci malo dôjsť k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii práve a len odstránením obidvoch zaisťovacích prvkov (nie výmenou plomby za novú označenú falošnou raznicou), považoval súd takýto opis postupu znalca za nedostatočný, aby bolo možné urobiť záver o preskúmateľnosti znaleckého posudku a prihliadať na jeho záver ako na nepochybný. Podľa súdu z uvedeného opisu nie je zrejmé, akú konkrétnu silu bolo potrebné použiť pri demontáži plomby, táto sila nie je kvantifikovaná, znalec neurobil ani obrazovo-zvukový záznam, aby bolo možné preskúmať, o akú „pomerne malú silu“ sa jednalo. Vysvetlenie znalca ako svedka na pojednávaní, že pri demontáži predtým nepoškodenej plomby dochádza k zvukovému efektu, že prvky zostávajú po demontáži buď v kryte číselníka alebo sa nachádzajú na stole, že prvky sa nenachádzali ani v plynomere, ani na plombe, a že všetko, čo zistí, keď demontuje plombu je napísané v nálezovej časti posudku, súd neopovožoval za postačujúce, schopné konvalidovať vadu znaleckého posudku, a síce nepreskúmateľnosť postupu znalca, keď nič z toho, čo svedok uviedol na pojednávaní, v znaleckom posudku výslovne nezaznamenal. Súd mal za to,

že znalci nič nebránilo použiť pri vyberaní plomby silomer (pružinový alebo digitálny) a odmerať silu potrebnú pri vytiahnutí plomby a túto zdokumentovať. Prípadne bolo možné vyhotoviť obrazovo-zvukový záznam, na ktorom by bolo zachytené vyťahovanie plomby, ktoré podľa znalca býva spojené so zvukom v závislosti od toho, či je záležka alebo záležky poškodené alebo nie. Iba tak by v prípade spochybnenia priebehu znaleckého dokazovania bolo možné v tomto konaní preskúmať, či znalcom zdokumentovaná sila (ak by bola zdokumentovaná) zodpovedala absencii obidvoch zaistovacích prvkov na plombe a urobiť jednoznačný záver, že zaistovacie prvky v čase znaleckého skúmania chýbali, a že nedošlo k ich poškodeniu počas znaleckého skúmania. Ak sila potrebná na vytiahnutie plomby, prípadne sprievodný zvuk pri vyťahovaní plomby zdokumentované neboli, nie je možné považovať znalecký posudok za preskúmateľný, nakoľko opis priebehu znaleckého skúmania neumožňuje preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupov. V takom prípade nie je možné vylúčiť, že k poškodeniu zaistovacích prvkov došlo až v priebehu znaleckého skúmania, pričom súd poukazuje na výpoveď znalca ako svedka na pojednávaní, keď uviedol, že „pri demontáži predtým nepoškodenej plomby dochádza k zvukovému efektu, k odstráneniu jedného, veľmi málokedy obidvoch zaistovacích prvkov“, čím uvedené nevyvrátil. Hoci znalec ako svedok uviedol, že prvky sa nenachádzali ani v plynomere, ani na plombe, a že všetko, čo zistí, keď demontuje plombu je napísané v nálezovej časti posudku, nepostačovalo podľa súdu uvedené vyjadrenie na odstránenie pochybností o priebehu znaleckého skúmania. Podľa súdu ak záver znaleckého posudku znie, že došlo k poškodeniu obidvoch zaistovacích prvkov plomby, je potrebné, aby spôsob, akým znalec k takémuto záveru prišiel, bol preskúmateľný priamo zo znaleckého posudku, teda aby znalec riadne zdokumentoval porušovanie zabezpečovacích zariadení - plômb. Ešte naliehavejšia je takáto požiadavka v prípade, ak zadávateľom znaleckého posudku bol súd, ale jedna zo strán sporu (ktorej je výsledok znaleckého dokazovania na prospech) a zároveň druhá strana nemala možnosť zúčastniť sa pri znaleckom dokazovaní, a tiež v prípade, že ako účel znaleckého posudku je uvedené „potvrdenie“ neoprávneného odberu, ktoré sugestívne ladenie otázky môže vzbudzovať pochybnosti o objektivite znaleckého posudku. V súčasnosti už nie je možné zistiť, a to ani znaleckým skúmaním, kedy došlo k poškodeniu zaistovacích prvkov. Pri takomto nedostatku znaleckého posudku, keď záver znaleckého posudku (že na plombe boli odstránené obidva zaistovacie prvky plomby, na ktorú skutočnosť mal prísť znalec pri znaleckom skúmaní) nie je jednoznačne preskúmateľný, resp. nie je možné ho považovať za hodnoverný pre nepreskúmateľnosť postupu znalca, nie je možné na znalecký posudok ako na dôkaz prihladať a z neho vychádzať. Obdobne nepreskúmateľnosť posudku podľa súdu platí aj v prípade (ne)zdokumentovania predkladaného predmetu skúmania - plynomera, nakoľko v znaleckom posudku absentuje dokumentácia obalu, v ktorom bol znalci plynomer odovzdaný žalobkyňou, keď znalec v znaleckom posudku len uviedol, že mu bol v nepoškodenom obale predložený plynomer s daným výrobným číslom. V znaleckom posudku sa však nenachádza fotografia obalu, nie je zrejmé, či bol obal zapečatený a z uvedeného dôvodu nebolo možné preskúmať, či išlo o rovnaký obal, ako bola krabica, do ktorej bol plynomer vložený po jeho odobratí u žalovaného. Na tomto mieste súd podporne poukázal na rozsudok NS ČR sp.zn. 30 Cdo 3614/2009 zo dňa 21.12.2010, podľa ktorého „závery znaleckého posudku nemožno bez ďalšieho preberať, ale je treba v prípade potreby ich overovať i inými dôkazmi, a to najmä vtedy, ak môžu byť pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku.“ Znalec pritom nezistil, že by došlo k falšovaniu plomby, nakoľko uzavrel, že sporný odtlačok čeluste plombovacích klieští a kontrolný odtlačok mohli byť vytvorené čelustou toho istého nástroja. Plomba pri číselníku meradla teda nebola vymenená, išlo o pôvodnú plombu. Zasiahnutie do číselníka meradla sa pritom môže vykonať spôsobom, že sa odstráni plomba na kryte číselníka, po čom je možné kryt číselníka odstrániť a na číselníku je možné pretočiť jednotlivé číslice, pričom následne bude plynomer zaznamenávať spotrebu bez toho, aby bolo možné akýmkoľvek spôsobom zistiť, o koľko m³ bol číselník stočený. Ak však nedošlo k nahradeniu plomby novou (keďže odtlačok raznice bol v poriadku), podľa súdu nie je zrejmé, akým spôsobom by mohlo dôjsť k opakovanému vyberaniu a vkladaniu plomby (za účelom zasahovania do číselníka meradla), nakoľko znalec v posudku nekonštatoval, že by boli okraje plomby poškodené a niesli známky napr. vypačovania. Pokiaľ znalec uviedol, že uvedené by bolo možné za použitia podtlaku, súd poukázal na to, že svedok je znalcom v odbore Kriminalistika, odvetvie Mechanoskopia, ktorého predmetom skúmania je vznik, vyhľadávanie, zaistovanie a skúmanie stôp nástrojov s cieľom zistenia spôsobu ich použitia, mechanizmu pôsobenia a ich identifikácie, a to v procese objasňovania kriminalisticky relevantnej udalosti, teda nie je kompetentný sa vyjadrovať k možným spôsobom vyberania plomby, ale len k prípadným stopám nástrojov pri ich použití. Navyše zo žalobkyňou uvádzaného zoznamu zaisteného falšovateľského náčinia ani nevyplýva, že by zahŕňal prístroj umožňujúci vytiahnutie plomby podtlakom.

5. Ďalej mal súd za to, že žalobkyňa sa v konaní nepodarilo preukázať ani vznik škody, pričom ani prípadné preukázanie porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na meradle a preukázanie odberu plynu takýmto meradlom nepostačuje na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody, pretože žalobkyňa je tiež povinná preukázať, že jej skutočne vznikla škoda, keď samotný vznik škody nie je možné zamieňať so spôsobom určenia jej výšky. Tu súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 26Co/291/2014 zo dňa 25.8.2015. Zároveň mal súd za to, že ani v prípade, že by žalobkyňa v konaní poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a vznik škody preukázala, nebolo by možné žalobe vyhovieť, a to z dôvodu, že škoda nebola žalobkyňou správne vyčíslená. Odborné miesto žalovaného sa totiž nachádza na verejne prístupnom mieste, keď uzamknutie skrinky plynomera štvorhranom nerobí z uvedeného miesta verejne neprístupné miesto, nakoľko štvorhran je univerzálnym kľúčom, voľne dostupným. Tiež nebolo v konaní preukázané, že by išlo o opakovaný neoprávnený odber, keď za dôkaz o opakovanosti neoprávneného odberu nie je možné považovať žalobkyňou predložený výpis zo zoznamov zaistených v trestnom konaní, v ktorom nešlo o neoprávnený odber plynu, ale o neoprávnený odber elektriny, pričom nebolo ani preukázané, za akým účelom boli záznamy robené a žiadna osoba v súvislosti s týmito zoznamami a neoprávneným odberom plynu nie je ani trestne stíhaná. Podľa súdu preto nie je možné uzavrieť, že nepochybne ide o zoznam plynomerov, na ktorých bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pretože nebolo preukázané, že by boli uvedené zoznamy použité ako dôkaz v trestnom konaní týkajúcom sa neoprávneného odberu plynu. Súd neuznal ani argumentáciu žalobkyne, že skutočnosť, že v danom trestnom konaní sa vyšetruje pretáčanie elektromerov nie je podstatná, keďže sa skupina zjavne venovala aj ďalšej nelegálnej činnosti, pretože takéto tvrdenie nebolo podložené žiadnym právoplatným rozhodnutím súdu vydaným v trestnom konaní. Keďže v konaní žalobkyňa nepreukázala opakovanosť tvrdeného neoprávneného odberu plynu, teda nepreukázala, že by v minulosti už bol na odbornom mieste zistený neoprávnený odber plynu, ak by aj preukázala porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a vznik škody, nebolo by možné žalobe podľa súdu vyhovieť, nakoľko škoda vyčíslená žalobkyňou nebola určená v súlade s § 82 ods. 4 ZoE, a síce pomocou typového diagramu, čím žalobkyňa nepreukázala vznik škody v uplatnenej výške.

6. Podľa súdu mala tiež žalobkyňa v zmysle ustanovenia § 82 ods. 3 ZoE, povinnosť vyčíslit' skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, a až keby to nebolo možné, mohla použiť spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu podľa vyhlášky. Vyčíslenie škody v zmysle uvedenej vyhlášky totiž pôsobí ako sankcia za neoprávnený odber a nie ako náhrada škody plniaca funkciu kompenzačnú a preventívnu, keďže takéto vyčíslenie škody niekoľkonásobne prekračuje reálnu spotrebu žalovaného. Súd pritom zistil, že kým spotreba plynu žalovaným za obdobie od 19.4.2012 do 18.4.2013 bola vo výške 952 m³, za obdobie tvrdeného neoprávneného odberu od 19.4.2013 do 25.2.2014 mala byť podľa výpočtu žalobkyne spotreba vo výške 5.154 m³, čo je päťnásobne viac. Súd tu dal tiež do pozornosti nález Ústavného súdu ČR zo dňa 11.8.2015, sp. zn. I. ÚS 668/15, ktorý vo svojom odôvodnení poukázal na uznesenie sp. zn. Pl. ÚS 29/13 zo dňa 1.4.2014, kde uviedol, že súdy v odôvodnených prípadoch nemusia nutne paušálne akceptovať spôsob výpočtu na základe vyhlášky. Napríklad pokiaľ súd dospeje k záveru, že v danom prípade by bol taký postup v rozpore so zákonom, a to napríklad z dôvodu, že by taký výpočet náhrady škody nezaisťoval iba naplnenie kompenzačného princípu, ale by ním malo dôjsť v rozpore so zákonným zmocnením k akejsi nadkompenzácii poškodeného či k určitej forme sankcie neoprávneného odberateľa, je všeobecný súd povinný v danom prípade vykonávajúci právny predpis neaplikovať alebo ho aplikovať len sčasti a vo zvyšku postupovať podľa všeobecnej občianskoprávnej úpravy, prípadne obsah vykonávajúceho právneho predpisu, za účelom určenia skutočnej škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny, podľa kritérií všeobecnej občianskoprávnej úpravy, náležite modifikovať. Ďalej súd poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26Co/291/2014 zo dňa 25.8.2015, v ktorom odvolací súd poukázal na vyššie uvedený nález a uviedol, že „z odôvodnenia nálezu možno analogicky aplikovať na prejednávajúcu vec závery, že súd prvého stupňa správne neakceptoval paušálny spôsob výpočtu na základe vyhlášky, keď taký postup by bol v rozpore so zákonom a to z dôvodu, že taký výpočet náhrady škody by nezaisťoval len kompenzačný princíp, ale by ním došlo v rozpore so zákonom k akejsi nadkompenzácii poškodeného či k určitej forme sankcie neoprávneného odberateľa. Súd mal za to, že i v danej veci možno konštatovať, že výška fiktívnej škody vypočítaná podľa právnych predpisov sa vychyľuje zo spravodlivej rovnováhy medzi legitímnym záujmom žalobkyne ako dodávateľky plynu na náhrade skutočnej škody a zásahom do majetkových práv neoprávneného odberateľa, nakoľko v neprospech neoprávneného odberateľa, i napriek veľkej váhe sledovaného legitímneho cieľa dodávateľa (ochrana jeho práv a všeobecný verejný záujem) ide o neprimeraný zásah do majetkových práv

žalovaného. Občianskoprávny inštitút náhrady škody pritom plní funkciu kompenzačnú a preventívnu a výška škody nemôže byť sankciou za neoprávnený odber.

7. Súd prvej inštancie teda uzavrel, že ak základnými predpokladmi vzniku občianskoprávnej zodpovednosti je porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, v danom sporovom konaní nebolo žalobkyňou jednoznačne a bez pochyb preukázané, že došlo k porušeniu zabezpečenia plynomeru proti neoprávnenej manipulácii a k neoprávnenému odberu zemného plynu (protiprávny úkon) a ku vzniku škody a v akej výške. Hoci v danom prípade nároku ide o objektívnu zodpovednosť odberateľa plynu, mal súd za to, že žalobkyňa nepreukázala ani protiprávny úkon, ani vznik škody, z čoho súd vyvodil ten právny záver, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, a preto ju v celom rozsahu vo výroku I. zamietol.

8. Súd ďalej uviedol, že návrh na doplnenie dokazovania typovým diagramom zamietol, pretože v konaní neboli preukázané predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu - protiprávny úkon a vznik škody, preto dokazovanie výšky škody by bolo nevhodným predĺžovaním konania. Zároveň súd poukázal na to, že v zmysle § 153 ods. 1 CSP, bola žalobkyňa povinná uplatniť prostriedky procesného útoku včas, pričom tieto nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Žalobkyňa mohla typový diagram predložiť už k vyjadreniu zo dňa 3.10.2016, v ktorom sa vyjadrila k vyjadreniu žalovaného zo dňa 11.8.2016, kde žalovaný výslovne sporuje relevantnosť výpisu zo zoznamu zaisteného v trestnom konaní ako dôkazu, z čoho je zrejmé, že tým nie je preukázaná opakovanosť neoprávneného odberu. Minimálne však mohla žalobkyňa typový diagram predložiť po pojednávaní dňa 11.10.2016, kde súd skonštatoval ako sporné význam zaisteného zoznamu z trestného stíhania pre konanie. Súd neakceptoval ospravedlnenie žalobkyne, že typový diagram nemohla predložiť z dôvodu vianočných sviatkov. Skutočnosť, že v danej veci ide o verejne neprístupné miesto, pritom vyplýva zo zápisu zo dňa 25.2.2014. Návrh na doplnenie dokazovania typovým diagramom, ako na prostriedok procesného útoku, tak nebol predložený včas, nakoľko by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania a zároveň by vykonanie tohto dôkazu nebolo spôsobilé zmeniť rozhodnutie súdu.

9. O náhrade trov konania medzi stranami sporu rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že v spore plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% trov konania.

10. Súd rozhodol tiež o nároku štátu na náhradu trov konania, a to podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 3 ods. 1, čl. 4 ods. 2 a § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, keď uviedol, že do 30.6.2016 upravovalo trovy štátu ust. § 148 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého mal štát podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. S účinnosťou od 1.7.2016 nový procesný poriadok - Civilný sporový poriadok už trovy štátu neupravuje. Avšak uznesením súdu č. k. 11C/461/2015-130 zo dňa 15.8.2016 bolo svedkovi Ing. J. Z. priznané svedočné vo výške 21,20 Eur, ktoré bolo poukázané zo štátnych rozpočtových prostriedkov, čím v konaní vznikli trovy štátu, ktoré je potrebné nahradiť. Preto súd priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyňi, a to podľa rozsahu jej neúspechu v konaní, teda 100%.

11. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zastúpenia v celom rozsahu odvolanie z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Ohľadom námietky súdu, že súčasťou predloženého znaleckého posudku nebola doložka v zmysle § 209 ods. 2 CSP, a preto bolo možné vykonať dokazovanie týmto posudkom len ako listinou, žalobca uviedol, že znalec vypracoval znalecký posudok dňa 24.3.2014, teda v čase účinnosti zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), ktorý nijako nešpecifikuje náležitosti znaleckého posudku, pričom taxatívne náležitosti znaleckého posudku upravuje zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch. Žaloba, ktorej prílohu tvoril znalecký posudok bola rovnako na súd podaná dňa 7.10.2015, teda v čase účinnosti OSP. S poukazom na citované ust. § 17 ods. 3 ZoZ a § 470 ods. 3 CSP potom žalobkyňa uviedla, že znalec pri vypracovaní znaleckého posudku postupoval v zmysle platnej a účinnej legislatívy; pri vypracovaní posudku nemohol predvídať vývoj slovenskej legislatívy; znalecký posudok obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle ZoZ a konaním súdu, ktorý na znalecký posudok prihliadal iba ako na listinu došlo ku konaniu v neprospech strany žalobkyne. S poukazom na ust. §

17 ods. 2, 5 a 6 ZoZ žalobkyňa dôvodila, že znalecká doložka je neoddeliteľnou súčasťou znaleckého posudku, preto ak by znalec doplnil do znaleckého posudku doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP, musel by byť znalecký posudok rozviazaný, čím by došlo k jeho absolútnemu znehodnoteniu a súd by naň nemohol prihliadať. Ak by znalec doplnil do konania doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP a tá by netvorila jeho neoddeliteľnú súčasť, teda nebola by zviazaná a zošitá šnúrou s ostatnými stranami, rovnako by nebolo možné na túto doložku zo strany súdu prihliadať. S uvedenými skutočnosťami sa súd nevyporiadal.

12. Žalobkyňa mala za to, že tvrdenie súdu, že nie je možné vylúčiť, že k poškodeniu zaistovacích prvkov došlo až v priebehu znaleckého dokazovania, je založené na základe absurdných, ničím nepodložených vyjadrení žalovaného. Ak mal žalovaný za to, že to bol práve znalec, kto porušil zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii na meradle žalovaného, mal v tejto veci konať a podať trestné oznámenie na znalca, inak sú tieto tvrdenia nepodložené a zavádzajúce. Súd spochybňuje vykonávanie znaleckej činnosti znalca Ing. Petra Lešku, ktorý je znalcom od 14.2.2007, pracujúcim pre Kriminálny ústav PZ, je zapísaný v zozname znalcov vedenom MS SR pod e. č. 914169, pričom podmienkami, aby mohla byť osoba zapísaná do zoznamu znalcov sú vysoká a dlhodobá odbornosť osoby, jej bezúhonnosť. Ak by znalec nebol odborníkom vo svojom odbore, nemohol by byť zapísaný v zozname znalcov, zákonodarca nastavil vysoké nároky na osobu znalca a na jeho činnosť, avšak súd znalca spochybňuje. V danom odbore bola pritom možnosť výberu iba z troch znalcov, pričom žalobca sa obrátil na najskúsenejšieho znalca v predmetnom odbore - Ing. Peter Leška, majúceho prax v danom odbore cez 14 rokov, teda v čase vypracovania posudku bol najpovolanejší, aby zhodnotil, či bolo alebo nebolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Znalec vie, ako má vykonávať znalecké posúdenie a vie ako má uviesť závery z neho vyplývajúce. Spochybnenie znalca právnym zástupcom žalovaného, absolútnym laikom v danom odbore, ktorý nemá odborné skúšky a nevie ako postupovať pri vypracovaní znaleckého posúdenia a následné spochybnenie postupu súdom, podľa žalobkyne nie je na mieste. Pokiaľ súd v rozhodnutí uviedol, že znalec mal pri znaleckom posudku urobiť zvukovo - obrazový záznam a použiť silomer, uvádza ako mal znalec pri znaleckom posudku postupovať a opis postupov v znaleckom posudku považuje za nedostatočný, žalobkyňa poukazovala na ust. § 16 ods. 1, 2, § 17 ods. 6 ZoZ, skutočnosť, že znalec Ing. Peter Leška, je zapísaný v odbore Strojárstvo, odvetvie Mechanoskopia od roku 2007, ako aj predmet znaleckej činnosti mechanoskopie. Mala za to, že vzhľadom na dĺžku praxe a odbornosť znalca, je to práve znalec, kto vie určiť najefektívnejší postup pri vypracovaní znaleckého posudku, preto žalobkyňa odmieta závery súdu o jeho postupe. Znalec svoje postupy riadne odôvodnil na pojednávaní dňa 2.8.2016. Zákon o znalcoch znalcovi neukladá, aby pri vypracovaní znaleckého posudku používal zvukovo-obrazové záznamy alebo silomery, pričom je neprípustné, aby súd od znalca vyžadoval niečo, čo zákon neukladá. K záveru súdu, že znalec nezistil, že by došlo k falšovaniu plomby, žalobkyňa poukázala na ust. § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, § 15 ods. 6 písm. d) zák. č. 142/2000 Z. z. o metrológii a skutočnosť, že úlohou znalca bolo v tomto prípade posúdiť, či došlo k poškodeniu zabezpečovacieho prvku meradla. Ak bol zabezpečovací prvok meradla poškodený a odoberal sa takýmto meradlom plyn, je splnený zákonný predpoklad neoprávnenej odberu zemného plynu. Je absolútne neprípustné, aby súd takouto formou spochybnil osobu znalca a ním vypracovaný posudok na základe subjektívnych názorov a nepodložených teórií. K záveru súdu, že znalec nie je kompetentný vyjadrovať sa k možným spôsobom vyberania plomby, žalobkyňa uviedla, že na pojednávaní dňa 3.1.2017 právny zástupca žalovaného kládol znalcovi otázky, na ktoré znalec nebol kompetentný sa vyjadrovať, preto súd nemal v zmysle CSP pripustiť otázky kladené právnym zástupcom žalovaného. Rovnako pokiaľ ide o vykonanie dôkazu žalovaným - názorná ukážka plynomeru, napriek námietkam zo strany žalobkyne a skutočnosti, že dodnes nie je známy cieľ, ani kvalifikácia vykonaného dôkazu ani identifikácia, o aký dôkazný prostriedok ide, nie je zrejmé, prečo súd tento dôkazný prostriedok pripustil. Súd pri vykonávaní dôkazov nepostupoval podľa čl. 6 ods. 1 CSP, podľa ktorého majú strany sporu v konaní rovnaké postavenie a rovnakú možnosť uplatňovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany.

13. Ohľadom záverov súdu o vzniku škody, žalobkyňa uviedla, že pre určenie množstva odobratého plynu sú určujúce údaje z meradla plynu, pričom platí, že ak z akéhokoľvek dôvodu stanoveného v ust. § 15 ods. 6 Zákona o metrológii, zanikla platnosť úradného overenia meradla, údaj o množstve odberateľom spotrebovaného plynu, ktorý vykazuje takto poškodené meradlo, nie je možné použiť v obchodnom styku. Množstvo odberateľom spotrebovaného plynu, ktoré takéto meradlo vykazuje, teda nemôže fakturovať dodávateľ odberateľovi a toto množstvo ani nemôže byť žalobcom použité na určenie výšky škody v prípade neoprávnenej odberu. Porušením plomby na meradle je možné s počítadlom meradla manipulovať a ovplyvniť tak údaj o spotrebovanom množstve plynu a nie je

zrejme, či množstvo plynu spotrebovaného odberateľom, ktoré indikuje takto poškodený plynomer predstavuje alebo nepredstavuje aj daným odberateľom skutočne odobraté množstvo tohto plynu. Ak by teda žalovaný neodoberal plyn spôsobom, ktorý Zákon o energetike kvalifikuje ako neoprávnený, a teda meradlo a jeho zabezpečenie by neboli poškodené, iba v takomto prípade by odobral plyn, ktorý patril jeho dodávateľovi a tento by mu následne spotrebu v prípustnom množstve vyfaktúroval. Keď je plyn v distribučnej sieti, je plynom patriacim distribútorovi, teda žalobcovi, plynom dodávateľa sa stáva až v prípade, že je jeho množstvo odmerané určeným, teda správnym meradlom. Ak platnosť merania zanikla, tento plyn nie je možné identifikovať ako plyn patriaci konkrétnemu dodávateľovi, keďže týchto dodávateľov je viacero. Musia byť totiž splnené dve podmienky pre to, aby plyn, ktorý odberateľ odoberie bol považovaný za plyn, ktorý patrí jeho zmluvnému dodávateľovi, a to 1/ musí mať platnú a účinnú zmluvu o dodávke zemného plynu, uzavretého s dodávateľom a 2/ musí odoberať plyn, ktorý má platné overenie, aby bolo možné určiť presné množstvo plynu, ktorý odoberal. V období od posledného odpočtu plynu na meradle až do dňa jeho demontáže nie je dodávateľom zemného plynu fakturovaná dodávka, reálne dochádza k odberu plynu, ale za dodávku plynu od konkrétneho dodávateľa sa toto množstvo považuje až vtedy, ak je odmerané meradlom, ktoré má platné overenie. V prípade manipulácie s overovacou značkou na meradle a následnom zániku platnosti meradla, údaje z neho nesmú byť použité v obchodnom styku. V zmysle Zákona o metrologii v spojení so Zákonom o energetike dodávateľ fakturuje dodanie plynu na základe údajov zistených z určeného meradla. Ak by dodávateľ vyfakturoval dodávku plynu na základ meradla, ktorému zanikla platnosť overenia, vystavuje sa riziku uloženia sankcie v zmysle Zákona o metrologii. Preto konaním žalovaného reálne vznikla škoda na strane žalobkyne.

14. Ďalej k poukazu súdu na skutočnosť, že v uvedenom trestnom konaní nešlo o neoprávnený odber plynu ale o neoprávnený odber elektriny a nebolo tiež preukázané, za akým účelom boli záznamy robené a žiadna osoba nebola trestne stíhaná, žalobkyňa v odvolaní uviedla, že trestne stíhaná v tomto období nemohla byť žiadna osoba (rok 2012) vzhľadom na to, že v Trestnom zákone v tom období neexistoval trestný čin, za ktorý mohli byť páchatelia stíhaní. Až novelou v roku 2015 bola do Trestného zákona zahrnutá v ust. § 219a skutková podstata neoprávnené vyrobenie, používanie a lebo prechovávanie overovacej značky meradla alebo zabezpečovacej značky meradla. Pokiaľ prvoinštančný súd uvádza, že žalobkyňa mala povinnosť vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, žalobkyňa poukazovala na výpis zo zaistených zoznamov, ktoré jej predložili orgány činné v trestnom konaní. V jeho zmysle bolo na odbernom mieste žalovaného celkovo 8 predpokladaných návštev, a to v roku 2008, 2009, 2010, 2011, 2012. V zmysle ustanovení Vyhlášky ÚRSO č. 24/2013 Z. z., ktorou sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie vnútorného trhu s plynom, výpočet škody podľa typového diagramu vychádza z historických spotrieb na odbernom mieste. Ak na odbernom mieste dochádzalo dlhodobo a opakovane k neoprávnenému odberu zemného plynu (stáčaní počítadla meradla), nie je možné realizovať výpočet škody formou typového diagramu, t. j. na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov. Podľa ust. § 82 ods. 3 ZoE, sa potom použije spôsob výpočtu škody ustanovený Vyhláškou MH SR č. 449/2012 Z. z., kde spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu vychádza z ust. § 1 vyhlášky. Podľa § 1 ods. 14 tejto vyhlášky sa k škode spôsobenej neoprávneným odberom plynu pripočítajú nevyhnutné náklady prevádzkovateľa siete spojené so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu zemného plynu.

15. Žalobkyňa mala za to, že vzniknutá škoda bola vypočítaná správne aj napriek skutočnosti, že odberné miesto žalovaného sa nachádzalo na verejne prístupnom mieste. Žalobkyňa odmietla argumentáciu súdu nálezom Ústavného súdu ČR z 11.8.2015, sp. zn. I. ÚS 668/15. Poukázala na to, že do dnešného dňa nebola Vyhláška napadnutá akýmkoľvek subjektom na Ústavnom súde SR. Žalobkyňa odmieta poukazovanie na právne predpisy Českej republiky iba z dôvodu, že sú podobné názvom a upravujú podobnú problematiku. Tieto dva právne predpisy môžu byť svojím obsahom absolútne odlišné. Súď pritom neskúmal podobnosť jednotlivých ustanovení týchto právnych predpisov. Pokiaľ mal právny zástupca žalovaného alebo súd za to, že Vyhláška je v rozpore s Ústavou SR a ústavnými zákonmi, mal neobmedzené právo konať a podať podnet na ÚS SR, predmetné konanie pritom prebieha na súde od októbra 2015. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel, prípadne aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si v odvolaní aj vyčíslil. K odvolaniu žalobkyňa pripojila výpis zo zoznamu znalcov vedeného MS SR.

16. Žalovaný odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalobkyne podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje vo výroku za vecne správne, rovnako tak skutkové a právne závery súdu a mal za to, že rozhodnutie je aj riadne a presvedčivo odôvodnené. V prvom rade poukázal na to, že zhrnutie skutkového stavu veci žalobkyňou v podanom odvolaní je zjednodušujúce a prezentované účelovo v prospech žalobkyne, pričom niektoré skutočnosti opomína. Pokiaľ ide o doložku znaleckého posudku v zmysle § 209 ods. 2 CSP, žalovaný mal za to, že znalecký posudok je možné aj neskôr doplniť o doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP. Hoci znalec vypracoval predmetný posudok pred účinnosťou § 209 ods. 2 CSP a ani nemôže mať vedomosť o tom, na aké účely bude jeho znalecký posudok použitý, je práve zodpovednosťou zadávateľa znaleckého posudku, tu žalobkyne, ak má záujem o predloženie posudku v súdnom konaní a tiež na tom, aby sa pri vykonávaní takéhoto znaleckého posudku postupovalo, akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca, aby sám požiadal znalca o opatrenie znaleckého posudku doložkou v zmysle § 209 ods. 2 CSP. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobkyne k jednotnosti a celosti znaleckého posudku, žalovaný poukázal na to, že treba rozlišovať medzi doložkou podľa § 17 ods. 5 ZoZ a doložkou podľa § 209 ods. 2 CSP, pretože ide o dve rozdielne doložky znaleckého posudku spravujúce sa rozdielnymi ustanoveniami, vyvolávajúce rozdielne právne účinky a plniace rozdielny účel. Je pravda, že jednotlivé strany písomne podaného znaleckého posudku musia byť očíslované, zviazané a zošité jednou šnúrou. Ust. § 209 ods. 2 CSP však nevyžaduje, aby takáto doložka bola neoddeliteľnou súčasťou znaleckého posudku. Znalec pritom nemusí šnúru na znaleckom posudku rozviazať, ale mohol postupovať analogicky podľa § 17 ods. 6 ZoZ, a v takom prípade by doložka podľa § 209 ods. 2 CSP musela obsahovať údaje o znaleckom posudku, ku ktorému sa viaže, musela by byť zošitá a opatrená úradnou pečiatkou a podpisom znalca. Nakoniec takúto doložku možno dodatočne pripojiť k znaleckému posudku ďalšou šnúrou cez pôvodné otvory na znaleckom posudku cez ktoré prechádza pôvodná šnúra. Avšak aj keby žalobkyňa zabezpečila opatrenie predloženého znaleckého posudku doložkou podľa § 209 ods. 2 CSP, neznamenalo by to, že by sa znalecký posudok stal nespochybniteľným a odôvodňoval by iný výrok rozhodnutia súdu. Žalovaný poukazoval na ust. čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, čl. 3 ods. 1, 2 CSP, čl. 15 ods. 1 a 2 CSP, ako aj na rozhodnutie NS SR zo dňa 21.8.2008 sp. zn. 6 Obdo 31/2008, z ktorého zvýraznil to, že súd nie je viazaný znaleckým posudkom a nemusí ho bez ďalšieho prevziať, ako aj to, že súd pri hodnotení znaleckého posudku berie do úvahy jeho logickú stavbu; ak dospeje k záveru, že znalecký posudok nie je dostatočne presvedčivý, môže ho dať preskúmať inému znalcovi. Uviedol, že nie je úlohou súdu v civilnom sporovom konaní naprávať nedostatky znaleckého posudku predloženého stranou, ale je to výlučne úlohou tej strany, ktorá takýto znalecký posudok predložila. V sporovom konaní sa uplatňuje princíp kontradiktórnosti sporového konania. Z rozhodnutia NS SR z 11.9.2014, sp. zn. 7 Cdo 178/2013 zvýraznil, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Súd hodnotí dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, pričom žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu, vrátane znaleckého posudku. Tak súkromný znalecký posudok, ak aj znalecký posudok súdom ustanoveného znalca, môže byť spochybnený, či už zo strany súdu alebo strán. Na obsahové náležitosti znaleckého posudku nemožno nazerať len formálne, ako to robí žalobkyňa, keď uvádza, že znalecký posudok obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona o znalcoch, ale je potrebné ich hodnotiť aj v materiálnom zmysle. Zápis znalca v zozname znalcov nevylučuje, že znalec môže vypracovať znalecký posudok s nedostatkami, ktoré spochybňujú jeho hodnovernosť. Tu žalovaný poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany z 31.10.2014, sp. zn. 4Cb/40/2014, v ktorom súd uviedol, že „vypracovaný znalecký posudok sa javí súdu ako nedôveryhodný, vypracovaný len na základe požiadaviek navrhovateľa a vzhľadom na doterajšie rozhodovanie súdu vo viacerých obdobných sporoch má za to, že znalec Ing. Leška vypracováva znalecké posudky iba formalisticky bez podrobného skúmania predložených plynomerov a závery jeho znaleckých posudkov sú opakovane rovnaké.“ Žalovaný poukazoval na to, že predložený znalecký posudok bol vypracovaný len na základe požiadaviek a podkladov žalobcu, žalovaný nemal možnosť klásť znalcovi otázky. Znalec na pojednávaní dňa 2.8.2016 uviedol, že v roku 2013 vypracoval cca 590 znaleckých posudkov a v roku 2014 cca 770 posudkov, z čoho iba asi 5 kusov z každého roku nebolo pre žalobkyňu. Za týchto okolností bolo v záujme znalca, aby jeho posudok bol riadne a presvedčivo vypracovaný. Je treba rozlišovať medzi formálnym a materiálnym nazeraním na predložený znalecký posudok. Súd postupoval správne, keď vyhodnocoval, či konkrétne časti predloženého znaleckého posudku skutočne naplňajú požiadavky citovaných ustanovení právnych predpisov. Pokiaľ žalobkyňa uvádza, že ZoZ znalcovi neukladá, aby pri vypracovaní znaleckého posudku používal zvukovo - obrazové záznamy alebo silomery a že je neprípustné, aby súd od znalca vyžadoval to, čo mu zákon neukladá, na druhej strane žalobkyňa tiež uvádza, že je to práve znalec, kto vie určiť najefektívnejší postup pri vypracovávaní znaleckého posudku, je teda zodpovednosťou znalca,

aby zvolil taký postup vypracovania znaleckého posudku, na základe ktorého môže odpovedať na otázky položené zadávateľom, pričom je práve jeho zodpovednosťou, aby správnosť zvoleného postupu riadne a presvedčivo odôvodnil. Ust. § 17 ods. 6 ZoZ uvádza, že znalec v posudku uvedie postup, na základe ktorého sa dopracoval k odpovediam na otázky položené zadávateľom, pričom celková skladba znaleckého posudku musí umožniť preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť jeho postupov. Znalec v predložennom posudku uviedol, že: „z predloženého plynomeru som demontoval plastovú plombu číselníka, pričom som zistil, že plombu bolo možné demontovať pri použití pomerne malej sily,“ a že „plombu som pri demontáži poškodil.“ Znalec však v posudku neuvádza 1/akým spôsobom demontoval plastovú plombu číselníka, 2/ čo znamená, že plombu bolo možné demontovať pri použití malej sily, 3/ veľkosť pomerne malej sily, 4/ aké poškodenie plomby znalec pri jej demontáži spôsobil. Až pri výsluchu znalec uviedol, akým spôsobom demontoval plastovú plombu číselníka. Z výpovede znalca je zrejmé, že ním zvolený spôsob demontáže plomby je neopakovateľným úkonom, a preto nie je možné vypracovať napríklad kontrolný znalecký posudok. Znalcom uvedené tvrdenia však nie je možné nijakým spôsobom overiť, a preto v zmysle § 17 ods. 6 ZoZ nie je možné preskúmať obsah znaleckého posudku a overiť odôvodnenosť postupov. Žalovaný tiež zastáva názor, že ak znalec zaujíma stanovisko k zaisťovacím prvkom plomby (ktoré nevidno, pri pohľade na plynomer, ale vidno ich až po demontáži plomby), tak na účely zisťovania naplnenia skutkovej podstaty neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE nie je relevantné zistenie, či zaisťovacie prvky boli alebo neboli odstránené, ale tiež zistenie, že ak boli odstránené, tak akým spôsobom boli odstránené a čo ich odstránenie spôsobuje, resp. umožňuje. Ak znalec zistil poškodenie zaisťovacích prvkov, malo byť ďalej skúmané a zistené, 1/ akým spôsobom mohlo dôjsť k poškodeniu týchto zaisťovacích prvkov (zvlášť ak znalec uvádza, že on tieto zaisťovacie prvky nepoškodil), 2/ či zistené poškodenie zaisťovacích prvkov umožňovalo opakovanú demontáž a montáž plomby na číselník meradla. Tieto skutočnosti zo strany žalobkyne ako nositeľa dôkazného bremena zisťované neboli. Zo strany žalobkyne nebolo tiež preukazované, že sa jedná o také poškodené plomby, ktoré by bolo možné označiť ako poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, teda také poškodenie plomby, ktoré by umožňovalo s číselníkom meradla manipulovať. Znalec v posudku uvádza, že plombu bolo možné demontovať pomocou malej sily, ktorú však nekonkretizuje a nekonkretizoval ani spôsob demontáže. Až následne v rámci výpovede uviedol, že plombu demontoval tak, že do plomby navŕtal šroub a s jeho pomocou plombu vytiahol/vytrhol. Pokiaľ žalobkyňa ani znalec neskúmali, či plombu bolo možné demontovať z meradla inak ako navŕtaním a akým spôsobom a či žalovaný alebo iná osoba má zručnosti a nástroje na to, aby demontáž plomby zisteným spôsobom aj vykonali, treba vychádzať z toho, že demontáž plomby inou osobou ako znalcom nie je preukázaná, čím nie je naplnená skutková podstata neoprávneného odberu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE. Preto sú úvahy súdu ohľadom predloženého znaleckého posudku správne, dôsledne, logicky a presvedčivo zdôvodnené.

17. Ďalej žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že súd správne posúdil aj otázku vzniku skutočnej škody a správne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.8.2015, sp. zn. 26Co/291/2014. Podstata argumentácie aj v ďalších súdnych rozhodnutiach je tá, že keďže ustanovenie § 82 ods. 2 ZoE vyžaduje preukázanie skutočnej škody, ak vznikla, nestačí preukázať len poškodenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii (§ 82 ods. 1 písm. d) ZoE), ale je nevyhnutné preukázať aj zásah do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu (§ 82 ods. 1 písm. c) ZoE). Len v priamej príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom do meradla vzniká skutočná škoda predstavujúca množstvo plynu, za ktoré odberateľ vykonal úhradu svojmu dodávateľovi. Tento rozdiel potom predstavuje škodu. Plomba má zabrániť takémuto zásahu, čo potvrdzuje aj vyhláška Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR č. 210/2000 Z. z. o meradlách a metrologickej kontrole, ktorá je vydaná na základe Zákona o metrológii. Overovacie, zabezpečovacie značky majú práve zabrániť možnosti vykonať nežiaduci zásah na účely ovplyvňovania nameraných údajov. Ako uviedol Okresný súd Piešťany v rozhodnutí zo dňa 14.5.2015, sp. zn. 10C/7/2013: „Nemožno vychádzať pri vyvodzovaní zodpovednosti za škodu z hypotetického tvrdenia, že je tu možnosť takéhoto zásahu (v podobe pretočenia plynomeru), na ťarchu odberateľa plynu, keď možno in concreto vyvodiť ten záver, že takýto plynomer správne zaznamenával skutočný odber plynu.“ Žalobca takýto zásah do meradla nielenže nepreukázal, ale ani nepreukazoval a netvrdil, že na odbornom mieste žalovaného mal byť takýto zásah vykonaný. Pokiaľ ide o priamu príčinnú súvislosť, žalovaný poukázal na rozsudok NS SR z 30.1.2007, sp. zn. 2 Cdo 73/2006, podľa ktorého: „ Subjekt môže byť zodpovedný za škodu len za predpokladu, že určitá skutočnosť, s ktorou je podľa Občianskeho zákonníka spojená zodpovednosť za škodu, t. j. protiprávny úkon alebo zákonom kvalifikovaná zvláštna udalosť, škodu skutočne spôsobila. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom na strane jednej a

škodou na strane druhej existoval vzťah príčiny a následku. ... Vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný (priamy). Nepostačuje, ak tento vzťah je iba sprostredkovaný, t. j. ak následok škody už vzniknutej vyvolá ďalšiu škodu, ku ktorej však protiprávny úkon škodcu vôbec nesmeroval. Zákon totiž existenciu príčinnej súvislosti vyžaduje práve a len medzi protiprávnym úkonom a v súvislosti s ním vzniknutou škodou, a nie medzi udalosťou, ktorá je už následkom porušenia právnej povinnosti a ďalšou škodou.“ Je preto v každom prípade potrebné rozlišovať, ktorá konkrétna udalosť alebo konanie vyvolalo konkrétny následok. Z toho dôvodu treba jednotlivé konania dôsledne odlišovať, izolovať ich od ostatných, aby v každom prípade bolo možné jednoznačne určiť, ktorá konkrétna udalosť alebo konanie bezprostredne vyvolalo konkrétny následok. V prípade uplatňovania nároku na náhradu škody je potrebné jasné určenie a vymedzenie konania, bezprostredne po ktorom mala a mohla vzniknúť škoda, teda ktoré konanie/škodová udalosť bezprostredne škodu vyvolalo. Žalobca v žalobe, ktorou vymedzil predmet konania po skutkovej stránke, určil a vymedzil len konanie smerujúce k poškodeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, a len takéto konanie teoreticky mohol preukazovať predložený znalecký posudok. Žiadne iné konanie žalobca neuviedol, preto súd správne skúmal, či škoda, ktorej sa žalobca domáha, mohla vzniknúť v priamej príčinnej súvislosti s takým konaním. Žalobca opakovane poukazuje na vyúčtovanie medzi žalovaným a jeho dodávateľom plynu, avšak takýmto spôsobom žalobca nemôže preukazovať vznik skutočnej škody, nakoľko žalobca nie je účastníkom uvedeného zmluvného vzťahu. Medzi poškodením zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a vyúčtovaním je niekoľko ďalších krokov a rozhodnutí konkrétnych subjektov, ktoré spôsobujú, že medzi poškodením zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a vyúčtovaním nie je daná priama príčinná súvislosť. Preto takýmto vyúčtovaním nemožno preukazovať vznik skutočnej škody. Celé množstvo plynu, ktoré bolo spotrebované počas rozhodného obdobia, nemôže predstavovať škodu, nakoľko protiprávnosť konania vylučuje Zmluva o dodávke plynu uzavretá medzi žalovaným a jeho dodávateľom. Žalobkyňa sa tiež snaží navodzovať dojem, že za neoprávnený odber plynu nemohla byť stíhaná žiadna osoba, pretože až novelou Trestného zákona z roku 2015 bol do Trestného zákona pridaný nový trestný čin. Toto tvrdenie žalobkyne je však zavádzajúce, pretože takéto konania sa posudzovali buď ako trestný čin krádeže alebo trestný čin podvodu. Nový trestný čin sa tiež netýka len plynomerov, alebo všeobecne meracích zariadení, teda aj elektromerov a vodomerov, čo sponchybuje úvahy žalobkyne. Neoprávnený odber bolo teda možné aj pred prijatím novely z roku 2015 posudzovať aj v trestnoprávnej rovine. Avšak žiadna osoba nebola trestne stíhaná za neoprávnený odber plynu, ku ktorému malo podľa žalobkyne dochádzať na odbernom mieste žalovaného, čo vyvracia účelovú interpretáciu žalobkyne týkajúcu sa tzv. zaisteného zoznamu. Napokon v tomto zaistenom zozname je posledný uvedený dátum 18.4.2012, pričom žalobca si uplatňoval škodu za obdobie od 19.4.2013 do 25.2.2014. Žalobca tiež nijakým spôsobom nepreukázal, že k neoprávnenému odberu na odbernom mieste už niekedy došlo, a teda nepreukázal opakovaný neoprávnený odber. Nakoľko žalobca nepreukázal vznik skutočnej škody, nepreukázal, že škodu nebolo možné vyčíslieť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov podľa § 82 ods. 3 ZoE, vyhlášku č. 449/2012 Z. z. použil nesprávne a predčasne. Tvrdenie žalobkyne, že právny zástupca žalovaného mohol podať podnet na Ústavný súd SR, ak mal za to, že vyhláška č. 449/2012 Z. z. je v rozpore s Ústavou SR, vychádzajú z neznalosti príslušných zákonných ustanovení. Právny zástupca žalovaného nie je aktívne legitimovanou osobou na začatie konania o súlade právnych predpisov a ústavnú sťažnosť môže podať len fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením, alebo iným zásahom, sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv nerozhoduje iný súd. Tvrdenia žalobkyne o irelevantnosti nálezu ÚS ČR z 11.8.2015, sp. zn. I. ÚS 668/15 sú účelové a všeobecné. Je pravda, že súd nie je viazaný rozhodnutím ÚS ČR, avšak rozhodnutia českých súdov sú vzhľadom na spoločné tradície právnych systémov a právnych poriadkov významným zdrojom poznania a inšpirácie. Rozhodnutia českých súdov sú opakovane uvádzané aj v rozhodnutiach NS SR, ako relevantný zdroj poznania. Slovenská právna úprava týkajúca sa určenia výšky škody pri neoprávnenom odbere plynu je v podstate obdobná, ako aj obsah a úroveň ochrany majetkových práv v zmysle Ústavy SR. Úlohou súdov je poskytnúť ochranu právam jednotlivcov, pričom majú postupovať podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. Podľa rozhodnutia ÚS SR zo dňa 1.7.2008, sp. zn. III. ÚS 341/07-38: „Súd nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov.“ Jedným zo základných pravidiel výkladu je, že právna norma nižšej právnej sily sa musí vykladať v súlade s právnou normou vyššej právnej sily. Súd sa touto otázkou podrobne zaoberal a svoje závery riadne, presvedčivo a ústavne konformne odôvodnil. Preto žalovaný žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 387

CSP napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil a priznal žalovanému voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% trov konania.

18. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadrila.

19. Žalovaný doručil dňa 19.12.2017 odvolaciemu súdu ďalšie svoje písomné podanie, s ktorým predložil svoj prehľad rozhodovacej činnosti okresných a krajských súdov v obdobných veciach. Mal za to, že z uvedenej rozhodovacej činnosti súdov vyplýva, že: „Je povinnosťou žalobcu preukázať, že v dôsledku neoprávneného odberu plynu zo strany žalovaného mu vznikla škoda, pretože nie je možné súhlasiť s tvrdením žalobcu, že škoda vznikne, ak odberateľ odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, nakoľko zákon vyslovene uvádza, že odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný nahradiť škodu dodávateľovi, ak táto vznikla. Samotná skutočnosť, že došlo k neoprávnenému odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE však nepostačuje k tomu, aby súd mohol zaviazat' odberateľa na náhradu škody bez preukázania toho, či žalobcovi škoda aj skutočne vznikla. Zo samotného znaleckého posudku je možné zistiť iba to, že existuje predpoklad porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, ale z tohto znaleckého posudku nie je možné jednoznačným spôsobom vyvodit' záver, že v dôsledku porušenia zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na meradle, došlo na strane žalobcu k vzniku škody, a to či už neoprávnenou manipuláciou so samotným meradlom, prípadne iným spôsobom. Pri vyvodzovaní zodpovednosti za škodu, nemožno vychádzať z hypotetického tvrdenia, že je tu možnosť takéhoto zásahu, v podobe pretočenia plynomeru, na ľarchu odberateľa plynu, keď možno in contrario vyvodit' ten záver, že takýto plynomer správne zaznamenával skutočný odber plynu. Vznik škody nemožno vyvodzovať z každého poškodenia plomby meradla, ale iba z takého zásahu do meradla, následkom ktorého by meradlo nezaznamenávalo alebo nesprávne zaznamenávalo množstvo odobratého plynu. To znamená, že nie každý neoprávnený odber plynu, za ktorý sa považuje aj odber plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, má za následok vznik škody predstavujúcej množstvo plynu a povinnosť nahradiť škodu, nemôže byť zamieňaná s povinnosťou zaplatiť sankciu za poškodenie plomby. Iba zo samotného zásahu do meradla, následkom ktorého by meradlo nezaznamenávalo, alebo nesprávne zaznamenávalo množstvo odobratého plynu, možno vyvodzovať vznik škody. Ust. § 82 ods. 3 ZoE a následne vyhlášku MH SR č. 449/2012 Z. z. alebo typový diagram je možné aplikovať iba pre prípad nemožnosti vyčíslenia výšky skutočne vzniknutej škody, nie pre prípad nemožnosti zistenia, či škoda v skutočnosti vznikla.“ V danej veci žalobkyňa nielenže neuniesla bremeno dôkazu, pretože nepreukázala, že na odbernom mieste žalovaného bol vykonaný neoprávnený zásah do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu, ale neuniesol ani bremeno tvrdenia, pretože v žalobe ani netvrdil, že k takémuto neoprávnenému zásahu vôbec malo na odbernom mieste žalovaného dôjsť. Samotným poškodením zabezpečenia nevzniká žiadna škoda predstavujúca množstvo plynu, nakoľko samotné zabezpečenie nemá žiadny vplyv na prietok plynu alebo na určenie množstva odobratého plynu. Až neoprávnenou manipuláciou, teda neoprávneným zásahom do meradla, v dôsledku ktorého meradlo nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva množstvo odobratého plynu, vzniká skutočná škoda predstavujúca množstvo plynu, pretože ňou vzniká rozdiel medzi skutočne spotrebovaným množstvom plynu a množstvom plynu, ktoré zaznamenalo meradlo, a práve tento rozdiel je škodou. Žalovaný predložil tiež rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.11.2017, č. k. 20S/66/2016-75, ktorý žiada vykonať ako dôkaz preukazujúci správnosť jeho námietok proti uvedenému znaleckému posudku a zároveň ako dôkaz preukazujúci správnosť hodnotiacich úvah súdu prvej inštancie týkajúcich sa daného znaleckého posudku. Prípustnosť uplatnenia tohto prostriedku procesnej obrany žalovaný odôvodňoval podľa § 366 písm. d) CSP, nakoľko v čase konania pred súdom prvej inštancie nebolo predmetné rozhodnutie vyhlásené a vyhotovené.

20. Odvolací súd doručil vyjadrenie žalovaného zo dňa 19.12.2017 s prílohami žalobkyňi, ktorá sa k nemu nevyjadrila.

21. Ďalšie písomné podania strán v odvolacom konaní podané neboli.

22. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363

CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

23. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 2.192,44 Eur s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu žalovaným v období 19.4.2013 do 25.2.2014 na odbernom mieste J. XXX/XX, B. zamietol, pretože nemal za preukázané, že na odbernom mieste žalovaného došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii a teda k neoprávnenému odberu zemného plynu, ku vzniku škody a jej rozsahu.

24. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku na náhradu škody, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na výstižné, správne, presvedčivé a v relevantnom vyčerpávajúce odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa už iba nasledovné:

25. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha voči žalovanému zaplatenia náhrady škody, ktorú jej mal žalovaný spôsobiť neoprávneným odberom zemného plynu, keď v rozhodnom období na danom odbernom mieste odoberal zemný plyn meradlom na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, čím podľa žalobcu došlo k naplneniu skutkovej podstaty neoprávneného odberu zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike. Porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, v tomto prípade konkrétne plastovej plomby číselníka plynomeru, žalobca preukazoval znaleckým posudkom číslo 167/PL-2014 zo dňa 24.3.2014 znalca z odboru kriminalistika, odvetvie mechanoskopia, Ing. Petra Lešku ako aj kópiou výňatku zo zoznamu zaisteného v trestnom konaní.

26. Ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d) ZoE a § 82 ods. 2 ZoE, upravujú osobitný prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu a sú špeciálnym ustanovením vo vzťahu k ustanoveniu § 420 Občianskeho zákonníka, upravujúcim všeobecnú zodpovednosť fyzických a právnických osôb za škodu. Predpokladmi zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d), v spojení s ustanovením § 82 ods. 2 ZoE, sú 1. porušenie právnej povinnosti, 2. existencia škody a 3. príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. V tomto prípade ide o osobitný druh objektívnej zodpovednosti odberateľa, keď rozhodujúce v zmysle tohto ustanovenia je to, že odberateľ odoberá zemný plyn meradlom, na ktorom je porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, ktorým protiprávnym konaním odberateľa skutočne vznikla škoda buď dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete, prevádzkovateľovi distribučnej siete, alebo prevádzkovateľovi zásobníka. V danom prípade nároku na náhradu škody preto nie je potrebné zisťovať zavinenie, nakoľko ide o objektívnu zodpovednosť odberateľa plynu, avšak musia byť preukázané všetky ostatné zložky zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu, t. j. 1. protiprávny úkon spočívajúci v odoberaní plynu meradlom s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, 2. vznik skutočnej škody na strane jednej z oprávnených osôb (dodávateľ plynu, prevádzkovateľ prepravnej siete a prevádzkovateľ distribučnej siete, alebo prevádzkovateľ zásobníka) a 3. existencia príčinnej súvislosti medzi neoprávneným odberom a vznikom tejto škody.

27. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v predmetnej právnej veci žalobkyňa predovšetkým nepreukázala základný predpoklad objektívnej zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu, a to skutočnosť, že žalovaný odoberal v rozhodnom období zemný plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, nakoľko znalecký posudok č. 167/PL-2014 zo dňa 24.3.2014, znalca Ing. Petra Lešku, ako dôkazný prostriedok na preukázanie neoprávneného odberu zemného plynu žalovaným neobstojí.

28. Súd prvej inštancie pritom správne posúdil charakter žalobcom predloženého znaleckého posudku, teda že nespĺňa náležitosti súkromného znaleckého posudku podľa § 209 CSP, z ktorého dôvodu je nevyhnutné postupovať pri jeho vykonávaní, ako by išlo o vykonanie dôkazu listinou. Predmetný znalecký posudok si žalobca nechal vyhotoviť na svoju objednávku pred začatím konania vo veci samej. Je pravda, že znalec znalecký posudok vypracoval za účinnosti procesnej normy - zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ako namietala žalobkyňa v odvolaní, ktorá procesná norma inštitút súkromného znaleckého posudku nepoznala. Avšak aj pred účinnosťou Civilného sporového poriadku, postupoval súd pri vykonávaní znaleckých posudkov, ktoré si nechala vypracovať strana sporu, akoby išlo o dôkaz listinou. Účelom novej právnej úpravy ust. § 209 ods. 1 a 2 CSP je, aby bolo možné aj v sporovom konaní hodnotiť znalecký posudok predložený stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd, ako znalecký posudok podľa § 208 CSP. Procesný postup pri vykonávaní takéhoto súkromného znaleckého posudku je potom rovnaký ako pri znaleckom posudku súdom ustanoveného znalca, takéhoto znalca možno potom v konaní vypočuť, či konfrontovať ho s iným znalcom. Teda aj v prípade znaleckých posudkov predložených stranou za predchádzajúcej právnej úpravy, ako aj v prípade súkromných znaleckých posudkov predložených za CSP, ktoré neobsahujú doložku podľa § 209 ods. 2 CSP, je možné takýto znalecký posudok posudzovať ako dôkaz listinou.

29. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že v zmysle čl. 15 ods. 2 CSP, nemá žiaden dôkaz predpísanú dôkaznú silu, t. j. každý dôkaz (tak listina alebo znalecký posudok) má rovnocenné postavenie a potencional presvedčivosti. Zákonnú silu (tzv. váhu) prepisuje jednotlivým dôkazom sudca, a to podľa pravidiel rozumnej a presvedčivej aplikácie princípů voľného hodnotenia dôkazov.

30. Znalecký posudok všeobecne (t. j. aj súkromný znalecký posudok) musí spĺňať náležitosti ust. § 17 zák. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tiež „ZoZ“), musí teda obsahovať aj znaleckú doložku (ods. 5 cit. ust.), ktorá je neoddeliteľnou súčasťou znaleckého posudku a obsahuje identifikačné údaje znalca, označenie odboru a odvetvia, v ktorom je znalec oprávnený podávať znalecké posudky a poradové číslo úkonu znaleckej činnosti, pod ktorým je znalecký posudok zapísaný v denníku. Naproti tomu ust. § 209 ods. 2 CSP ustanovuje osobitnú náležitosť súkromného znaleckého posudku, ktorou je doložka o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Možno teda povedať, že náležitosti znaleckého posudku sú upravené jednak v ust. § 17 ZoZ, ako aj v § 209 ods. 2 CSP, pokiaľ ide o súkromný znalecký posudok. Podľa odvolacieho súdu, žalobkyni nič nebránilo, aby v priebehu konania predložila k znaleckému posudku č. 167/PL-2014 dodatočne doložku podľa § 209 ods. 2 CSP, a to či už ako prílohu (§ 17 ods. 6 ZoZ), alebo dodatok k znaleckému posudku.

31. Skutočnosť, že žalobkyňou predložený znalecký posudok v tomto prípade nemá charakter súkromného znaleckého posudku podľa § 209 ods. 2 CSP, spôsobuje, že sa tento dôkaz posudzuje ako dôkaz listinou, pričom ako bolo uvedené vyššie, v zmysle čl. 15 ods. 2 CSP neznamena to, že by takáto listina mala menšiu dôkaznú silu ako znalecký posudok, ktorého vypracovanie nariadil súd, prípadne súkromný znalecký posudok podľa § 209 ods. 2 CSP. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, rozdiel v danom prípade spočíva v tom, že v prípade znaleckých posudkov (aj súkromného podľa § 209 ods. 2 CSP) súd nemôže hodnotiť odborné závery týchto posudkov z hľadiska ich správnosti, ale hodnotí len presvedčivosť posudku pokiaľ ide o jeho úplnosť vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, naopak v prípade súkromných znaleckých posudkov neopätrených doložkou podľa § 209 ods. 2 CSP, podlieha hodnoteniu súdu nielen presvedčivosť a logickosť takéhoto znaleckého posudku, ale súd môže skúmať aj správnosť jeho odborných záverov.

32. Predovšetkým sa pravidlá hodnotenia dôkazov spravujú teóriou voľného hodnotenia dôkazov, teda aj znalecký posudok súd hodnotí voľne, v súvislosti s ostatnými vykonanými dôkazmi a z

hľadiska jeho vnútornej logiky. Súd hodnotí znalecký posudok komplexne, vrátane prípravy znaleckého skúmania, zadávažovania podkladov pre znalca, priebehu znaleckého skúmania, vierohodnosti teoretických východísk, ktorými znalec odôvodňuje svoje závery, spoľahlivosť použitých metód a spôsob vyvodzovania záverov znalca. Súd nemôže nekriticky preberať závery znaleckého posudku, nevšimáť si vecnú správnosť znaleckého posudku a slepo dôverovať záverom znalca, pretože by to bolo popretím zásady voľného hodnotenia dôkazov, poprelo by to možnosť súdu hodnotiť tento dôkaz podľa jeho vnútorného presvedčenia a privilegovalo znalecký posudok, prenášalo zodpovednosť za skutkovú správnosť súdneho rozhodnutia na znalca, čo je z ústavného hľadiska neakceptovateľné. Neobstojí preto argumentácia žalobkyne v odvolaní, že daný znalec je najskúsenejším dlhoročným odborníkom vo svojom odbore a vie ako má vykonať znalecký úkon a vypracovať znalecký posudok, preto súd jeho posudok nemôže nijako spochybňovať.

33. Znalec je osoba, ktorá prostredníctvom svojich odborných znalostí posudzuje určité skutočnosti, pričom v znaleckom posudku uvádza subjektívny výsledok takéhoto posúdenia. Znalec sa však vo svojom znaleckom posudku nesmie obmedziť iba na podanie svojho odborného záveru, ale aby súd mohol znalecký posudok zodpovedne posúdiť, musí byť z posudku znalca zrejmé, z akých zistení znalec vychádzal, akým postupom k svojim zisteniam dospel a na základe akých úvah dospel znalec k svojmu záveru. Súd teda pri hodnotení znaleckého posudku skúma jednak osobu znalca (či je zapísaný v zozname znalcov a to v príslušnom odbore) a ďalej skúma posudok z hľadiska materiálneho a formálneho. Z formálneho hľadiska súd skúma, či posudok spĺňa požiadavky podľa § 17 ZoZ. Z materiálneho hľadiska súd skúma obsah znaleckého posudku a obsah záveru znaleckého posudku. Pokiaľ ide o obsah znaleckého posudku, rozhodujúce je, či posudok obsahuje logickú analýzu skutočností, z ktorých znalec vychádzal, ktoré zistil z vlastného vyšetrenia a rozboru relevantných skutočností, či analyzoval všetky skutočnosti, ktoré mali byť hodnotené, alebo vybral len tie, ktoré podporujú jeho závery, tiež či nález obsahuje špecifikáciu metódy, ktorú znalec pri spracovaní posudku použil. Pokiaľ ide o obsah záveru znaleckého posudku, súd hodnotí, či záver je logickým a prirodzeným vyústením rozboru skúmaného materiálu, prípadne javov a skutočností, ku ktorým znalec prihladal.

34. V danom prípade zadávateľ posudku - žalobkyňa, požiadala ňou vybraného znalca o spracovanie znaleckej úlohy vymedzenej žalobkyňou ako - potvrdenie neoprávneného odberu plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike. Tu treba uviesť, že zadávateľ posudku - strana sporu, už samotné zadanie úlohy pre znalca nenaformulovala neutrálne, ale naformulovala úlohu pre znalca sugestívne podľa toho, aký bol ňou želaný výsledok znaleckého skúmania. Uvedené vyplýva zo žiadosti o posudok zo dňa 27.2.2014, ako aj z titulnej strany samotného znaleckého posudku. V posudku potom znalec stručne uviedol svoj záver, že „Optickým skúmaním povrchu plomby zistil poškodenie - odstránenie obidvoch zaisťovacích prvkov plomby.“ V rámci opisu svojho postupu, ktorým dospel k uvedenému záveru znalec uviedol len toľko, že mu bol zadávateľom posudku v nepoškodenom obale predložený konkrétny plynomer, z ktorého znalec demontoval plastovú plombu číselníka, pričom znalec zistil, že plombu bolo možné demontovať pri použití pomerne malej sily a znalec plombu pri demontáži poškodil. Na základe uvedeného potom súd prvej inštancie jednoznačne správne uzavrel, že takýto opis postupu znalca je nedostatočný, aby bolo možné urobiť záver o preskúmateľnosti jeho znaleckého posudku a prihladať na jeho záver ako na nepochybný. Z takto vykonaného znaleckého dokazovania a znaleckého posudku totiž nie je možné jednoznačne nad všetky pochybnosti ustáliť, kedy konkrétne došlo k poškodeniu plomby daného meradla, t. j. k odstráneniu jej zaisťovacích prvkov, či k tomuto poškodeniu došlo v priebehu odberu plynu žalovaným, alebo v procese výmeny meradla, či pri jeho presune od žalovaného k znalcovi, alebo pri výkone samotnej znaleckej činnosti. Znalec v rámci opisu svojho postupu pri výkone svojej znaleckej činnosti uviedol v posudku len toľko, že pri demontáži plomby, bolo plombu možné demontovať pomerne malou silou. Následne optickým skúmaním plomby zistil, že plomba má odstránené obidva zaisťovacie prvky. Znalec v pozícii svedka na pojednávaní pred súdom uviedol, že pri demontáži predtým nepoškodenej plomby dochádza k zvukovému efektu, k odstráneniu jedného, veľmi málokedy obidvoch zaisťovacích prvkov, ktoré zostávajú po demontáži buď v kryte číselníka alebo sa nachádzajú na stole, pričom v tomto prípade išla plomba vytiahnuť z jej miesta v ktorom je uložená pomerne ľahko a zaisťovacie prvky sa nenachádzali ani v plynomere, ani na plombe. Pokiaľ ide o výber plomby, znalec pri výpovedi uviedol, že v nosnej časti plomby zaskrutkoval skrutku a jej pomocou plombu vytiahol z telesa plynomeru. Plombu predtým neskúšal vytriasať, demontoval ju svojim spomínaným zaužívaným spôsobom. Zároveň znalec uviedol, že v roku 2013 vyhotovil celkovo cca 590 znaleckých posudkov, v roku 2014 celkovo cca 770 znaleckých posudkov, z čoho takmer všetky boli pre žalobkyňu, iba asi 5 kusov z každého roku nebolo pre žalobkyňu. Znalec však ani v znaleckom posudku

ani vo svojej výpovedi exaktne neopísal, o čo oprel svoje odborné závery o tom, že ak plomba ide „ľahšie“ von, znamená to automaticky, že už bola poškodená (resp. jej zaisťovací prvok) a to pred jej vybratím spôsobom použitým znalcom. Znalec nevysvetlil, či zavŕtanie skrutky do plastovej plomby, ktoré rovnako vyžaduje určitú fyzickú silu, nevylučuje poškodenie zaisťovacích prvkov plomby pri takomto postupe znalca. Odborne neodôvodnil ani svoj záver o rozdielnych zvukových efektoch pri vyberaní poškodenej plomby a pri vyberaní nepoškodenej plomby. V znaleckom posudku znalec neuvádza žiadne skutočnosti o tom, aký bol konkrétny zvukový efekt pri vyberaní práve tejto plomby. Znalec v posudku neopísal, či chýbajúce úlomky zaisťovacích prvkov plomby v danom prípade vôbec hľadal, či už v telese plynomeru, alebo na svojom stole, či na zemi a aký bol výsledok. Pretože v tomto prípade plomby umiestnenej na telese číselníka, pri vyberaní takejto plomby môže s veľkou pravdepodobnosťou dôjsť k poškodeniu jej zaisťovacích prvkov, ktoré plombu držia vo vnútri číselníka, bolo povinnosťou znalca pri výkone svojej odbornej činnosti priebeh svojho znaleckého skúmania náležite zdokumentovať, zachytiť a podrobne popísať. Opis postupu znalca v znaleckom posudku, doplnený jeho výpoveďou v konaní pred súdom je nedostatočný, znalecký posudok znalca je pokiaľ ide o priebeh demontáže plomby nepreskúmateľný a preto jeho záver o tom, že zaisťovacie prvky plomby boli poškodené pred demontážou plomby znalcom, nie je nepochybný. Znalec neuviedol akú konkrétnu silu použil pri demontáži plomby, neporovnal ju s konkrétnou silou, ktorú je potrebné vynaložiť pri demontáži nepoškodenej plomby. Znalec v posudku neopísal akým spôsobom zaviedol skrutku do plomby, či aj v tomto prípade bolo potrebné použiť silu a či pri tejto manipulácii došlo/nedošlo k poškodeniu plomby. Nepopísal žiaden zvukový efekt sprevádzajúci vyberanie plomby a jeho odlišnosť od obvyklého zvukového efektu. Nepopísal svoj postup pri hľadaní odlomených úlomkov zaisťovacích prvkov plomby. Súd prvej inštancie potom správne poukázal napríklad na to, že všetky tieto okolnosti mohol zaznamenať na obrazovo- zvukový záznam, čím by bol jeho postup dodatočne preskúmateľný. Pokiaľ súd uviedol, že znalec mohol na zmeranie sily potrebnej na vybratie plomby použiť silomer, ide len o odporúčanie súdu, aby bolo možné závery znalca preskúmať. Tu neobstojí obrana žalobkyne v odvolaní, že súd odporúčaním použitia silomeru, či obrazovo - zvukového záznamu ukladá znalcovi povinnosti, ktoré mu nevyplývajú zo Zákona o znalcoch. Skutočne takáto povinnosť v zákone uvedená nie je, ale zákon od znalca vyžaduje, aby v posudku opísal postup svojej znaleckej činnosti a použité znalecké metódy tak, aby jeho závery boli preskúmateľné. Znalec v podstate v tomto prípade v posudku neuviedol žiadne použité odborné metódy a postupy pre vyvodenie svojich záverov, uviedol iba svoje subjektívne pocitové („pomerné malá sila“), sluchové („zvukový efekt“) a zrakové vnemy („optickým skúmaním zistil poškodenie povrchu plomby - chýbanie zaisťovacích prvkov“), ktoré však neporovnal so žiadnymi konštantami, v podstate vychádzal iba zo svojej opakovanej skúsenosti, ktorej správnosť však žiadnym spôsobom neosvedčil. Pritom množstvo sily potrebnej na vytiahnutie plomby je nepochybne subjektívna kategória, ktorá môže byť ovplyvnená viacerými faktormi, ako je kvalita materiálu konkrétnej plomby, prípadne jej výrobná vada; rovnako zvukový efekt závisí od pevnosti danej plomby a v prípade, ak je plomba nekvalitná, alebo trpí výrobnou vadou, zvukový efekt pri jej vytiahnutí môže byť výrazne tichší, alebo môže úplne absentovať; úlomok z plomby, vzhľadom na jej celkovú veľkosť, možno ľahko prehliadnuť, prípadne stratiť pri manipulácii s plombou. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa na základe predloženého znaleckého posudku jednoznačne nepreukázala, v ktorom časovom okamihu došlo k tvrdenému poškodeniu plomby, vzhľadom na to, že je reálne možné, že k poškodeniu plomby došlo v dôsledku výrobnnej, prípadne montážnej vady pri osádzaní plomby do plynomeru, prípadne k poškodeniu plomby mohlo dôjsť aj v posudku bližšie nepopísanou manipuláciou znalca. Znalec pritom vypovedal, že pre žalobkyňu vypracoval ročne stovky znaleckých posudkov, preto ani nie je reálne možné, ak znalec svoje konkrétne postupy a zistenia neopísal podrobne v znaleckom posudku ohľadom konkrétneho plynomeru, aby si s odstupom času presne pamätal, aký bol jeho presný postup a zistenia pri skúmaní tohto konkrétneho plynomeru. Jeho vyjadrenia na pojednávaní preto možno považovať iba za zovšeobecňujúce, nie sú dôkazom o individuálnom postupe znalca v tejto konkrétnej prejednávanej veci.

35. Pretože všetky vyššie uvedené relevantné skutočnosti znalec vo svojom posudku nezrejmil, nevenoval sa im, svoj záver oprel iba o svoje subjektívne tvrdenie, nie je možné takýto znalecký posudok považovať za hodnoverný a jeho závery za jednoznačné. Opis priebehu znaleckého skúmania v danom prípade neumožňuje preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť znalcových postupov a záverov. V takomto prípade nie je možné nepochybne vylúčiť, že k poškodeniu zaisťovacích prvkov plomby nedošlo až v priebehu samotného znaleckého skúmania. Ak totiž záver znaleckého posudku znie, že došlo k poškodeniu zaisťovacích prvkov plomby, vyžaduje sa, aby spôsob, akým znalec k takémuto záveru prišiel, bol preskúmateľný priamo zo znaleckého posudku, teda aby znalec riadne zdokumentoval porušenie zabezpečovacích zariadení - plomb, najmä ak zadávateľom posudku bola

jedna zo strán sporu, pričom druhá strana nemala možnosť zúčastniť sa pri znaleckom skúmaní, a tiež v prípade, ak vybratie plomby znalcom z daného plynomeru je neopakovateľným úkonom, teda nie je viac možné postup znalca preskúmať iným znalcom. Pre nepreskúmateľnosť postupu znalca z vyššie uvedených dôvodov, nie je možné znalecký posudok považovať za hodnoverný pre jednoznačné prijatie záveru, že zaisťovacie prvky plomby číselníka predloženého plynomeru boli poškodené neoprávnenou manipuláciou tretej osoby a nie znalcom pri jeho znaleckom skúmaní.

36. Odvolací súd sa teda stotožňuje so závermi prvoinštančného súdu, že v konaní nebolo žalobkyňou jednoznačne preukázané, že došlo k porušeniu zabezpečenia plynomeru proti neoprávnenej manipulácii a k neoprávnenému odberu zemného plynu. V predmetnej veci teda nebol preukázaný už prvý základný predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d) ZoE, a to tvrdený protiprávny úkon. Uvedenú skutočnosť žalobkyňa nepreukázala, ani predloženým výňatkom zo zoznamu zaisteného v trestnom konaní, pretože v konaní nijakým spôsobom nepreukázala, že práve tento zoznam predstavuje zoznam osôb, u ktorých malo dochádzať k neoprávnenému odberu zemného plynu, predovšetkým nepreukázala kto a za akým účelom tento zoznam robil a akým spôsobom bol tento dôkaz vyhodnotený v trestnom konaní, v ktorom mal byť zaistený, teda aké skutočnosti sa týmto dôkazom majú vôbec preukazovať. Len samotná skutočnosť, že zoznam bol zaistený spolu s falšovateľským náčiním, nepreukazuje sama o sebe, že sa jedná o zoznam plynomerov, na ktorým bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Tento zoznam teda nemôže preukazovať ani opakovanosť tvrdeného neoprávneného odberu zemného plynu.

37. Žalobkyňa preto neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že na odbernom mieste žalovaného v období od 19.4.2013 do 25.2.2014 dochádzalo k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, t. j. nepreukázala existenciu protiprávneho úkonu - neoprávneného odberu zemného plynu, preto ani nemohol byť preukázaný vznik škody na strane žalobkyne, keďže škoda na jej strane vzniká iba v prípade neoprávneného odberu, pričom v relevantnom období mal žalovaný uzavretú zmluvu o dodávke zemného plynu s konkrétnym dodávateľom, ďalej nemôže byť splnená ani podmienka existencie príčinnej súvislosti medzi neoprávneným odberom zemného plynu a škodou, vzhľadom k tomu nie je potrebné skúmať výšku škody, či výšku nákladov spojených s jej zisťovaním, ktorých sa žalobkyňa domáhala. Pretože žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ohľadom preukázania protiprávneho konania žalovaného, súd prvej inštancie správne žalobu žalobkyne v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

38. V ďalšom sú potom už celkom irelevantné argumenty žalobkyne v odvolaní, že súd prvej inštancie porušil zásadu rovnosti strán pri dokazovaní, keď umožnil právnenému zástupcovi žalovaného klásť znalcovi otázky, ohľadom možných spôsobov opakovaného vyberania spornej plomby, ku ktorým znalec vzhľadom na svoj odbor nie je kompetentný sa vyjadrovať, ako ani že pripustil vykonanie dôkazu - názorná ukážka plynomeru, nakoľko súd na týchto skutočnostiach nezaložil svoje skutkové a právne závery a predmetné vyjadrenia znalca ani ukážka plynomeru neboli pre rozhodnutie v tejto veci rozhodujúce. Rovnako nie je relevantná obrana žalobkyne v odvolaní, že trestné stíhanie ohľadom pretáčania plynomerov v danom období nebolo možné viesť, pretože v období roku 2012 -2013 neexistovala skutková podstata trestného činu § 219a ods. 1 Trestného zákona. Uvedené nemá význam pre posúdenie občiansko-právnej zodpovednosti. Navyše ako správne poukázal vo svojom vyjadrení žalovaný, bolo možné takúto vec vyšetrovať ako krádež, či podvod. Pre danú právnu vec nie je potom rozhodujúce ani to, či vyhláška podľa ktorej si žalobkyňa vypočítala výšku škody, bola/nebola alebo má byť napadnutá na Ústavnom súde SR pre jej nesúlad so zákonom, nakoľko podstatné je, že v tejto veci nebol preukázaný neoprávnený odber plynu. Rovnako pokiaľ žalobkyňa uvádza, že súd prvej inštancie sa nesprávne spravuje judikatúrou českých súdov, odvolací súd má za to, že prvoinštančný súd citovaný českú judikatúru neuvádza ako pre seba právne záväznú, iba ju dáva do pozornosti a uvádza, že s právnymi závermi súdov v citovaných rozhodnutiach sa stotožňuje.

39. Ďalšie odvolacie argumenty žalobkyne teda odvolací súd pre rozhodnutie vo veci samej považoval už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania

(porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobcu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

40. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu, odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým žalobu žalobkyne zamietol, vrátane súvisiacich a odvolaním osobitne nenapadnutých výrokov o náhrade trov konania sporových strán a náhrade trov konania štátu, ako vecne správny potvrdil.

41. O náhrade trov odvolacieho konania, s použitím § 262 ods. 1 CSP v zmysle § 396 CSP, rozhodol odvolací súd ex offa podľa § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyne. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).